

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Siguem bona notícia per als pobres

Aquest diumenge celebrem la VII Jornada Mundial dels Pobres. En aquesta Jornada, el papa Francesc ens demana que siguem bons samaritans, que acollim amb amor tots aquells que la vida ha deixat a la vora del camí. Avui l'Església ens recorda la importància de comprometre'ns amb els més vulnerables i de ser, com Jesús, bona notícia per als pobres.

Al missatge d'aquest any, el Papa ens proposa que meditem un passatge d'un dels llibres més bells i profunds de l'Antic Testament: el Llibre de Tobit. La lectura d'aquest llibre ens ajudarà a mantenir viva l'esperança enmig de les dificultats de la vida.

El capítol quart del Llibre de Tobit comença amb una escena commovedora. Tobit, un ancià venerable, està acomiadant el seu fill Tobies, que està a punt d'emprendre un llarg viatge. L'ancià tem que potser ja no tornarà a veure el seu fill. Per això, li dirigeix unes paraules, que avui ens ajudaran a viure aquesta Jornada.

Tobit explica al seu fill que ha estat compromès tota la vida amb els pobres. Des de jove s'ha dedicat a donar almoïna i a compartir el seu pa amb els que passaven gana. També ha procurat que els pobres que havien mort tinguessin un funeral digne. És per això que aconsella el seu fill i li diu: «No apartis el teu rostre del pobre» (cf Tb 4,7). Aquest és el verset escollit pel Sant Pare per al lema d'aquest any.

El compromís de Tobit amb els més pobres el va portar a conflictes continus amb les autoritats de l'època. Va ser perseguit i va perdre els seus béns.

No apartis la mirada
del pobre (Tb 4,7)

2023

No obstant això, la seva situació de pobresa no el va acovardir, sinó que el va ajudar a comprendre més la situació dels empobrits que vivien al seu costat. I és que sovint quan descobrim les nostres fragilitats podem ser més sensibles als patiments aliens.

El Llibre de Tobit ens proposa que ajudem els més necessitats amb gestos senzills i concrets. Els pobres són els nostres germans. Estem cridats a escoltar-los, a acollir-los i a descobrir la saviesa que Déu ens comunica a través seu (cf *Evangeli gaudium*, 198).

Diu el papa Francesc que «la crida al benestar puja cada cop més de volum, mentre les veus dels qui viuen en la pobresa se silencien» (N. 4). Segons Càritas, a Espanya hi ha al voltant d'11 milions de persones que viuen en situació d'exclusió social (un 23,4% de la població). A la nostra diòcesi, la situació és encara més greu, ja que un 32% dels nostres germans (885.000 persones) es troben en aquesta terrible situació. No podem silenciar ni ser indiferents al clam de tants germans que demanen el nostre suport i la nostra solidaritat.

Benvolguts germans i germanes, demanem al Senyor que continuï tocant els nostres cors i ens faci sentir que donar ens omple encara més que rebre. Confiam a Déu totes les institucions i persones que estan al servei dels necessitats. Siguem, amb ajuda del Senyor, la bona llavor a la qual es refereix l'Evangeli. Siguem la bona notícia de Jesús per als més pobres i necessitats, sobretot per als qui han perdut l'esperança.

ACTUALITAT

Les torres dels evangelistes de la Sagrada Família ja il·luminen Barcelona

El passat diumenge, 12 de novembre, es va celebrar una Missa solemne a la Sagrada Família amb la posterior benedicció de les quatre torres dels evangelistes. El cardenal Joan Josep Omella va cedir la presidència de la celebració eucarística al nunci apostòlic d'Espanya i Andorra, Mons. Bernardito Auza, i va concelebrar juntament amb l'arquebisbe emèrit de Barcelona, Card. Lluís Martínez Sistach, i el bisbe auxiliar, Mons. David Abadías. Van assistir-hi 15 autoritats civils, com per exemple la presidenta del Parlament de Catalunya, Anna Erra, i el director general d'Afers Religiosos de la Generalitat, Carles Armengol.

Prop de 2.000 persones van participar de la Missa que va finalitzar amb la il·luminació de les torres de Joan, Mateu, Marc i Lluc commemorant, així, la seva culminació. L'encesa perdurarà tot el temps

de Nadal, fins al 8 de gener, i es podrà seguir des del carrer.

Durant la celebració, Mons. Bernardito Auza va iniciar l'homília saludant a tots els presents i traslladant la salutació cordial i afectuosa del papa Francesc, especialment cap a tots aquells qui han participat en l'edificació de la Sagrada Família. El nunci apostòlic va subratllar que les quatre torres «estan dedicades als sants evangelistes, sant Mateu, sant Marc, sant Lluc i sant Joan. Cadascuna ens recorda allò que els evangelistes, que a l'uníson evoquen la presència de Crist, ens empenyen a ser testimonis del Senyor enmig del món, a través de la seva vida». Finalment, va recordar a tots els presents «que les torres dels sants evangelistes, que seran beneïdes, ens moguin a tots a mirar cap a on Gaudí veritablement mirava, al verb encarnat de Déu en Maria».

FOTO: A. CODINACH

ENTREVISTA

L'exemple de sor Genoveva

M. LLUÏSA HURTADO

Enguany se celebra el centenari del naixement de sor Genoveva Masip, que l'any 1944 va ingressar a la Companyia de les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül, des d'on va ajudar famílies sense recursos, delinqüents i drogo-dependents dels barris més desfavorits de Barcelona. Des de 1983 fins a la seva mort, l'any 2015, es va centrar en l'Obra Social Santa Lluïsa de Marillac. Sor M. Lluïsa, FC, va conviure amb sor Genoveva els darrers set anys de la seva vida. «El que més em commovia era la seva experiència de Déu i el servei als pobres», recorda.

Què tenia sor Genoveva que no deixava indiferent?

Era una persona molt humana, acollidora, profunda. Despertava admiració i afecte quan s'apropava a les persones, i en especial a les més vulnerables. Sor Genoveva ho va donar tot sense reservar-se res. Cada dia el vivia pels altres, d'una manera discreta i constant. Per a molts va ser un testimoni que, sense voler, va deixar petjades per facilitar-nos el camí.

Com la definiries?

Sor Genoveva era una persona molt senzilla, que va seguir Jesús amb tota l'ànima. Les petjades de sor Genoveva eren molt semblants a les de Jesús, perquè estimava, servia i acollia. La seva fe estava centrada en el Crist crucificat, per això la seva vida la va dedicar a cuidar i acompanyar els més vulnerables i desvalguts.

Per què vas entrar a l'orde?

En la meua vida personal em vaig sentir molt estimada i fer-me filla de la caritat era donar aquesta estimació a aquells que no tenen ningú. Dedicar el meu temps a les persones que estan soles i abandonades és un repte. Apropar-me a elles m'ha humanitzat i m'ha ajudat a estar més pendent i més sensible a les seves necessitats. I conèixer la manera de fer de sor Genoveva m'ajudava a interrogar-me i a aprofundir en la meua vocació.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

Aporofòbia

«No explotis un jornalero pobre i necessitat, tant si és un germà teu israelita com si és un immigrant que viu en una ciutat del teu país» (Dt 24,14). La preocupació pel pobre, pel desvalgut, és constant i reiterada a l'Antic i al Nou Testament. Fa unes setmanes se celebrà una reeixida trobada sobre aporofòbia, a Barcelona. Aplegà estudiosos de diversos àmbits i perspectives d'estudi d'una realitat tan terrible com l'aporofòbia: la fòbia a les persones pobres o desafavorides. És el rebuig dels pobres, una mena de prejudici, un tipus de discriminació que pateixen els pobres per raó de la seva pobresa. De fet, l'aporofòbia esdevé una altra forma de discriminació, com la xenofòbia, el racisme o la discriminació de gènere, entre d'altres.

L'aporofòbia és, sobretot, un problema real que afecta la dignitat de les persones més vulnerables de la societat, fent les seves vides més difícils, creant una situació que demana respostes personals i socials que abordin la discriminació dels pobres. Personals perquè afecta germans nostres concrets i la compassió, el

compartir la seva passió, el seu dolor, la seva realitat, ens ha de moure a una reacció activa sanadora, rescabaladora dels drets elementals de la persona com a fruit de la caritat i de la germanor real. Socials perquè l'actitud aporofòbica, estigmatitzant la pobresa, repercuteix en el suport de la societat a les polítiques socials. Convé, doncs, explorar i discernir les diverses qüestions relatives a la societat i a la recerca del bé comú en un gran esforç per afrontar els grans reptes que tenim d'inclusió dels més pobres a la vida social. Sempre des de la llei superior de l'amor. «Però el pobre no serà mai oblidat, no es veurà defraudada l'esperança dels humils» (Sl 9,19). Sempre des de la fidelitat a l'Evangelí, treballar per un món més just, apropant-nos al Regne, en el qual les iniciatives siguin sostenibles, responsables i justes amb els altres.

Els especialistes i els entesos han de constatar i investigar, cercant respostes des de les diverses àrees del saber, en un gran esforç interdisciplinari. Des de la llei de l'amor de Jesús la nostra generosa resposta d'amor és inqüestionable.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Iglesia adoradora e Iglesia del servicio

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En el Ángelus del último domingo de octubre, día final de la Asamblea sinodal del pasado mes, el Santo Padre nos hacía unas preguntas que conviene recordar cuando finaliza nuestro año y esperanzados proyectamos el nuevo. Decía, «¿soy agradecido al Señor, que es el primero en amarme? ¿Siento el amor de Dios y le estoy agradecido? ¿Intento reflejar su amor? ¿Me esfuerzo por amar a mis hermanos y hermanas?».

Es evidente que estas preguntas u otras similares se desprenden del mayor mandamiento del Señor: «Amarás al Señor tu Dios con todo tu corazón, con toda tu alma, con toda tu mente» y «Amarás a tu prójimo como a ti mismo» (Mt 22,37.39).

Decía el Papa que, como un niño en el regazo de su madre, aprende-

mos, en los brazos de Dios, su amor y misericordia, su cercanía y ternura. «Allí absorbemos el cariño del Señor; allí encontramos el amor que nos empuja a donarnos con generosidad». Con este amor aprendido y, a la vez, prendido en el amor de Dios, podemos entusiasmarnos con el deseo manifestado por Francisco en su homilía del mismo día: «Ser Iglesia adoradora e Iglesia del servicio, que lava los pies a la humanidad herida, que acompaña el camino de los frágiles, los débiles y los descartados, que sale con ternura al encuentro de los más pobres.»

Que María nos ayude a vivir el gran mandamiento del amor en nuestra vida cotidiana, y hacerlo proyecto y realidad en el nuevo año litúrgico que pronto comenzaremos.

Lectures de la missa diària i santoral

20. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Ma 1,11-16.43-45.57-60.65-67]. Sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.

21. □ Dimarts [2Ma 6,18-31 / Sl 3 / Lc 19,1-10]. Presentació de santa Maria, verge, al temple. Sant Gelasí I, papa (africà, 492-496); sants Honorí, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. ■ Dimecres [2Ma 7,1.20-31 / Sl 16 / Lc 19,11-28]. Santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes). Sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. ■ Dijous [1Ma 2,15-29 / Sl 49 / Lc 19,41-44]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès. Santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. ■ Divendres [1Ma 4,36-37.52-59 / Sl: 1Cr 29 / Lc 19,45-48]. Sant Andreu Dung-Lac, prev., i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX). Sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs. a Còrdova.

25. ■ Dissabte. [1Ma 6,1-13 / Sl 9 / Lc 20,27-40]. Santa Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinai (s. IX), patrona dels filòsofs; beata Júlia, rel. camaldulenca; sant Erasme, Erm o Elm, mr.; sant Gonçal, bisbe.

26. □ † Diumenge vinent, diumenge XXXIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ez 34,11-12.15-17 / Sl 22 / 1Co 15,20-26.28 / Mt 25,31-46]. **Jesuïta, Rei de tot el Món.** Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prevere franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; sant Sirici, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.

DIUMENGE XXXIII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre dels Proverbis

(Pr 31,10-13.19-20.30-31)

Que en té de valor una bona esposa! És molt més preuada que les perles. El cor del seu marit hi confia, no són escassos els guanys que en traurà. Durant tota la vida el farà feliç, i no desgraciat. Es procura la llana i el lli, que les seves mans transformen com vol. Pren a les mans la filosa, i els seus dits agafen el fus. Obre les mans als pobres, allarga el braç als indigents. L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix; l'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis. Dediqueu-li cants pels fruits del seu treball: que la seva obra l'elogiï davant de tot el poble.

Salm responsorial (127)

R. *Feliç tu, fidel del Senyor.*

Feliç tu, fidel del Senyor, / que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra / dins la intimitat de casa teva; / veuràs els fills com plançons d'olivera / al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor / seran beneïts. / Que el Senyor et beneïxi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,1-6)

Germans, no cal que us escrivim quan i a quins moments arribarà el Dia del Senyor: vosaltres mateixos ja sabeu prou bé que vindrà com un lladre a la nit. La gent es pensarà que tot està en pau i ben assegurat, quan de sobte vindrà la devastació, com els dolors a la dona que ha de tenir un fill, i no se n'escaparà ningú. Però a vosaltres, germans, que no viviu en la foscor, aquell dia no us podrà sorprendre com un lladre, ja que tots sou fills de la llum i del dia. No som pas de la nit ni de la foscor. Per això no hem de dormir, com els altres, sinó vetllar i viure sobriament.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 25,14-30)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Un home que se n'anava fora del país, cridà els seus administradors i els confià els seus béns. A un li donà cinc milions, a l'altre dos i a l'altre un, segons la capacitat de cadascú, i se n'anà. El qui n'havia rebut cinc anà de seguida a negociar-hi, i en guanyà cinc més. També el qui n'havia rebut dos en guanyà dos més. Però el qui n'havia rebut un guardà en un amagatall els diners del seu amo.

Al cap de molt temps l'amo tornà i els demanà comptes. Es presentà primer el qui havia rebut cinc milions, portà també els cinc que havia guanyat i digué: Senyor, m'havíeu confiat cinc milions i n'he guanyat cinc més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat, ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor.

Es presentà després el qui n'havia rebut dos i digué: Senyor, m'havíeu confiat dos milions i n'he guanyat dos més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat, ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor.

Es presentà també el qui n'havia rebut un, i digué: Senyor, sé que sou un home exigent, que voleu collir on no havia sembrat i aplegar on no havia escampat. Per això vaig tenir por i vaig amagar els vostres diners. Aquí teniu allò que és vostre. L'amo li contestà: Ets un administrador dolent i gandul. ¿Tu sabies que vull collir on no havia sembrat i aplegar on no he escampat? Doncs, havies de posar al banc els meus diners, i ara podria recobrar allò que és meu amb els interessos. Preneu-li aquest milió i doneu-lo al qui en té deu, perquè als qui tenen, els donarà encara més i en tindran a vessar, però als qui no en tenen, els prendré fins allò que els queda. I aquest administrador inútil, traieu-lo fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents».

Lectura del libro de los Proverbios

(Prov 31,10-13.19-20.30-31)

Una mujer fuerte. ¿quién la hallará? Supera en valor a las perlas. Su marido se fía de ella, pues no le faltan riquezas. Le trae ganancias, no pérdidas, todos los días de su vida. Busca la lana y lino y los trabaja con la destreza de sus manos. Aplica sus manos al huso, con sus dedos sostiene la rueca. Abre sus manos al necesitado y tiene sus brazos al pobre. Engañosa es la gracia, fugaz la hermosura, la que teme al Señor merece alabanza. Cantadle por el éxito de su trabajo, que sus obras la alaben en público.

Salmo responsorial (127)

R. *Dichosos los que temen al Señor.*

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Ésta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sión, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 5,1-6)

En lo referente al tiempo y a las circunstancias, hermanos, no necesitáis que os escriba, pues vosotros sabéis perfectamente que el Día del Señor llegará como un ladrón en la noche. Cuando estén diciendo: «Paz y seguridad», entonces, de improviso, les sobrevendrá la ruina, como los dolores de parto a la que está encinta, y no podrán escapar. Pero vosotros, hermanos, no vivís en tinieblas, de forma que ese día os sorprenda como un ladrón; porque todos sois hijos de la luz e hijos del día; no somos de la noche ni de las tinieblas. Así, pues, no nos entreguemos al sueño como los demás, sino estemos en vela y vivamos sobriamente.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,14-30)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta parábola: «Un hombre, al irse de viaje, llamó a sus siervos y los dejó al cargo de sus bienes: a uno le dejó cinco talentos, a otro dos, a otro uno, a cada cual según su capacidad; luego se marchó.

El que recibió cinco talentos fue enseguida a negociar con ellos y ganó otros cinco. El que recibió dos hizo lo mismo y ganó otros dos. En cambio, el que recibió uno fue a hacer un hoyo en la tierra y escondió el dinero de su señor.

Al cabo de mucho tiempo viene el señor de aquellos siervos y se pone a ajustar las cuentas con ellos. Se acercó el que había recibido cinco talentos y le presentó otros cinco, diciendo: «Señor, cinco talentos me dejaste; mira, he ganado otros cinco». Su señor le dijo: «Bien, siervo bueno y fiel; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; entra en el gozo de tu señor».

Se acercó luego el que había recibido dos talentos y dijo: «Señor, dos talentos me dejaste; mira, he ganado otros dos». Su señor le dijo: «¡Bien, siervo bueno y fiel!; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; entra en el gozo de tu señor».

Se acercó también el que había recibido un talento y dijo: «Señor, sabía que eres exigente, que siegas donde no siembras y recoges donde no esparces, tuve miedo y fui a esconder tu talento bajo tierra. Aquí tienes lo tuyo». El señor le respondió: «Eres un siervo negligente y holgazán. ¿Conque sabías que siego donde no siembro y recojo donde no esparzo? Pues debías haber puesto mi dinero en el banco, para que, al volver yo, pudiera recoger lo mío con los intereses. Quitadle el talento y dádselo al que tiene diez. Porque al que tiene se le dará y le sobraré, pero al que no tiene, se le quitará hasta lo que tiene. Y a ese siervo inútil echadlo fuera, a las tinieblas; allí será el llanto y el rechinar de dientes».

COMENTARI

Som administradors dels dons rebuts

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral

Amb facilitat podem tenir la tendència a atribuir el que som i tenim en la nostra vida, com una cosa totalment nostra, de la que en som els amos, i de vegades podem arribar a pensar que com a amos de la nostra vida, podem fer amb ella el que vulguem.

En realitat, gran part del que som i tenim, ens ho han donat, ens ho han regalat: la vida, la família, l'ambient social en què vivim, i el conjunt de qualitats i possibilitats que podem desenvolupar i fer créixer de manera que donin bons fruits. Podem ben dir «és un regal de Déu, per mitjà de moltes mediacions humanes». I Déu ens vol actius i bons administradors dels dons rebuts.

Per altra banda, som complementaris amb la vida dels altres i els dons i possibilitats que ells poden tenir i fer fructificar. Ens sap greu, quan observem que hi ha persones que es tanquen en el seu egoisme i no ajuden els altres amb el que ells han rebut i haurien pogut desenvolupar.

La paràbola dels Talents (els milions) que Jesús explica, és perquè entenguem que l'amo de tot és Déu; que posa a les nostres mans, juntament amb la vida, tot un conjunt de qualitats i possibilitats perquè col·laborem en la seva obra. Deixem-nos treballar per ell, però fem-ho com si tot depengués de nosaltres. Fem-ho amb llibertat i responsabilitat.

Hem de realitzar allò que Déu vol i espera de nosaltres. Déu ens estima a tots, i distribueix els seus dons de manera diferent, i així ens demana que ens ajudem i siguem complementaris entre tots.

Tenim qualitats, possibilitats i també limitacions diferents. Però a tots se'ns demana el mateix: que fem fructificar el que hem rebut, segons les nostres possibilitats. Tots tindrem la mateixa recompensa.

Cal que siguem agraïts i conscients que el nostre gran deure és fer fructificar el que se'ns ha posat a les nostres mans. I si això ho hem de fer en les coses més materials del nostre entorn, més ens cal fer-ho amb les qüestions de l'Esperit, de l'Amor, de la Fe.

Som, també en part, responsables de la vida dels nostres germans, i no podem considerar res nostre, sense estimar ni compartir. Feliç aquell que l'Amo de tot (el Senyor), al final dels seus dies (del seu treball) li pugui dir: «Ets un administrador bo i de tota confiança (...) entra a celebrar-ho amb el teu Senyor.»

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Assemblea Plenària de la CEE. Del 20 al 24 de novembre, el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, presidirà l'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola, a Madrid. (c/ Añastro, 1). També hi assistiran Mons. David Abadías i Mons. Javier Vilanova, bisbes auxiliars.

AGENDA

Comunitat Ecumènica Horeb Carles de Foucauld. Del 20 al 26 de novembre, se celebren les XI Jornades del desert, online, dirigides per J.L. Vázquez Borau.

Catedral de Barcelona. El proper dimecres, 22 de novembre, a les 12 h, missa a l'altar major, en honor a santa Cecília, patrona dels músics. Intervencions musicals a l'orgue, a càrrec de quatre alumnes del professor Josep Maria Mas i Bonet, organista.

Institut Emmanuel Mounier de Catalunya. El proper dijous, 23 de novembre, a les 19 h, en el marc de cicle «Persona i comunitat», tindrà lloc la conferència «L'accés al sistema judicial de les persones amb discapacitat». A càrrec de David Vallespín i Xavier Puigdollers. Modera l'acte el Sr.

Joan Lluís Pérez Francesch. (c/ Calàbria, 273-275).

Església de Sant Gaietà - P.P. Teatins. El proper dissabte, 25 de novembre, a les 17 h, se celebrarà el concert «Ja s'acosta Nadal», en el qual nens i nenes de l'Escola de Músics del Raval interpretaran un concert de Nadal amb temes clàssics i moderns. Concert solidari. L'aportació voluntària anirà a favor de la «Fundación Mirada de Esperanza».

Solemnitat de Nostre Senyor Jesucrist, Rei del món. El proper diumenge, 26 de novembre, a les 10 h, cant de laudes i, a les 10.30 h, missa conventual. Participarà a la missa el Cos de Portants del sant Crist de Lepant.

Missa en memòria dels difunts de trànsit. El proper dimecres, 29 de novembre, a les 18 h, Mons. Javier Vilanova, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà una missa a l'altar major de la Catedral de Barcelona en memòria dels difunts de trànsit i dels cossos de seguretat. La celebració està promoguda pel Secretariat de Trànsit, Bombers i Cossos de Seguretat. (Pla de la Seu, s/n).

Recés d'Advent per a la Vida Consagrada. El proper dissabte, 2 de desembre, a les 10.15 h, tindrà lloc un recés que ens ajudarà a preparar el temps de Nadal. Trobar-nos per pregar junts i celebrar en actitud d'espera i esperança la joia de sentir-nos cridats i estimats per Déu. Serà a la

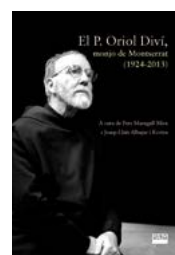
capella del Seminari Conciliar de Barcelona. (c/ Diputació, 231).

Ritu d'ingrés al catecumenat per a infants. El proper dissabte, 2 de desembre, de 12 a 18 h, se celebrarà el ritu d'ingrés al catecumenat per a infants al Seminari Conciliar de Barcelona i a la Catedral de Barcelona. Un dia més tard, l diumenge d'Advent, se celebrarà el ritu d'ingrés al catecumenat per a adults. De 16 a 17.45 h, a la Catedral de Barcelona.

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

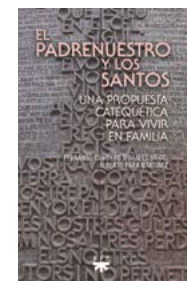
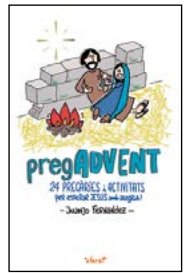

EIP. Oriol Diví, monjo de Montserrat (1924-2013), de Pere Maragall i Josep Lluís Albajar. Aquest llibre de 264 pàgines, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat,

parla, en una primera part, sobre l'itinerari vital del P. Oriol Diví. A la segona part, titulada *Ora et labora*, s'ofereixen temes relacionats amb la vida espiritual: amistat, pregària, traduccions, homilies i recessos, ecumenisme...

Pregadvent. 24 pregàries i activitats per esperar Jesús amb alegria!, de Juanjo Fernández. Aquest llibre de 52

pàgines, editat per l'Editorial Claret, recopila textos i dibuixos que han estat pregats a casa de l'autor i també utilitzats en formacions per a mestres i catequistes. Cada pregària té la mateixa estructura: títol, dia, dibuix, relat, pregària i proposta d'activitat. Encara que es tracta de pregàries adreçades a nens i nenes de primària, poden servir per a moltes edats i, en qualsevol cas, són pregàries per compartir a casa en família, a classe, amb els companys o a la catequesi amb tot el grup.

El Padrenuestro y los santos. Una propuesta catequética para vivir en familia, de Fernando Cordero Morales i Alberto Para. Aquest llibre de 128 pàgines, editat per PPC, pot

ser una ajuda per introduir-nos en l'experiència de la pregària. Fernando Cordero i Alberto Para, des d'una clara intenció catequética, ofereixen nombroses pistes de reflexió, dinàmiques i activitats, diversificades per edats, juntament amb propostes per a la vida i pautes de celebració.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Seamos buena noticia para los pobres

Este domingo celebramos la VII Jornada Mundial de los Pobres. En esta Jornada, el papa Francisco nos pide que seamos buenos samaritanos, que acojamos con amor a todos aquellos a los que la vida ha dejado al borde del camino. Hoy la Iglesia nos recuerda la importancia de comprometernos con los más vulnerables y a ser, como Jesús, buena noticia para los pobres.

En el mensaje de este año, el Papa nos propone que meditemos un pasaje de uno de los libros más bellos y profundos del Antiguo Testamento: el Libro de Tobías. La lectura de este libro nos ayudará a mantener viva la esperanza en medio de las dificultades de la vida.

El capítulo cuarto del Libro de Tobías comienza con una escena conmovedora. Tobit, un anciano venerable, está despidiendo a su hijo Tobías, el cual está a punto de emprender un largo viaje. El anciano teme que tal vez ya no vuelva a ver a su hijo. Por ello, le dirige unas palabras, que hoy nos ayudarán a vivir esta Jornada.

Tobit le explica a su hijo que ha estado comprometido toda su vida con los pobres. Desde

joven se ha dedicado a dar limosna y a compartir su pan con los que pasaban hambre. También ha procurado que los pobres que habían fallecido tuvieran un funeral digno. Es por ello por lo que aconseja a su hijo y le dice: «No apartes tu rostro del pobre» (Tob 4,7). Este es el versículo escogido por el Santo Padre para el lema de este año.

El compromiso de Tobit con los más pobres le llevó a continuos conflictos con las autoridades de su época. Fue perseguido y perdió sus bienes. Sin embargo, su situación de pobreza no le amilanó, sino que le ayudó a comprender más la situación de los empobrecidos que vivían junto a él. Y es que, a menudo, cuando descubrimos nuestras fragilidades podemos ser más sensibles a los sufrimientos ajenos.

El Libro de Tobit nos propone que ayudemos a los más necesitados con gestos sencillos y concretos. Los pobres son nuestros hermanos. Estamos llamados a escucharlos, a acogerlos y a descubrir la sabiduría que Dios nos comunica a través de ellos (cf. *Evangelium gaudium*, 198).

Dice el papa Francisco que «la llamada al bienestar sube cada vez más de volumen, mientras las voces de los que viven en la pobreza se silencian» (N. 4).

Según Cáritas, en España hay alrededor de 11 millones de personas que viven en situación de exclusión social (un 23,4% de la población). En nuestra diócesis, la situación es aún más grave, ya que un 32% de nuestros hermanos (885.000 personas) se encuentran en esta terrible situación. No podemos silenciar ni ser indiferentes al clamor de tantos hermanos que piden nuestro apoyo y solidaridad.

Queridos hermanos y hermanas, pidamos al Señor que siga tocando nuestros corazones y nos haga sentir que dar nos llena aún más que recibir. Confiemos a Dios todas las instituciones y personas que están al servicio de los necesitados. Seamos, con la ayuda del Señor, esa buena semilla a la que se refiere el Evangelio. Seamos la buena noticia de Jesús para los más pobres y necesitados, sobre todo para quienes han perdido la esperanza.